

Загальна характеристика політичної думки епохи

Відродження та Реформації

Період

- Епоха Відродження припадає на середину XIV - початок XVII ст. і характеризується постановкою у центрі уваги людини з її потребами та поглядами. Підставою для цього були економічні, духовні та інші чинники, зокрема, зростання авторитету науки, падіння впливу церкви, Реформація, крах схоластичної системи, поширення раціоналізму.

Характеристика епохи

- Для епохи Відродження характерні гуманізм, визнання унікальності кожного індивіда, заклик до автономії особистості. Мислителі Відродження вважали, що доля людини визначається не її знатним походженням, конфесійним статусом, а виключно її активністю, благородством. Ідеалом вважалась держава з республіканським устроєм, яка опиралась на принцип рівності та справедливості.

Загалом політична думка епохи Відродження

- Загалом політична думка епохи Відродження у своєму розвитку поділялась на три етапи:
- 1. Гуманістичний (середина XIV - середина XV ст.). Цей період характеризувався протиставленням середньовічному геоцентризму інтересу до людини у її стосунках зі світом.
- 2. Неоплатонічний (середина XV - перша третина XVI ст.). Етап відзначається постановкою проблеми соціального буття.
- 3. Натуралістичний (середина XVI - початок XVII ст.) На цьому етапі закони природи намагаються застосувати до пізнання соціальної дійсності.
- *Реформація* - це широкий антифеодальний і антикатолицький рух у першій половині XVI ст., який заклав початок протестантизму. Лідером Реформації був М. Лютер, який виступав не лише проти засилля папської влади, а й за зменшення влади Церкви взагалі. У 1517 р., ставши свідком продажу індульгенції, М. Лютер прибив до дверей храму у м. Віттенберг свій твір "95 тез", закликаючи до публічної дискусії.

М.Лютер

- Провідними ідеями М. Лютера були:
- 1) необхідність всенародної боротьби з папством під проводом світської влади;
- 2) безумовний послух народу світській владі;
- 3) ідеалом є сильна та стабільна абсолютна монархія;
- 4) світська влада не є ідеальною, а лише стримує явне зло;
- 5) необхідним є законний примус з боку держави;
- 6) піддані мають право на незалежне переконання, а у випадку переслідування за них - право на опір.

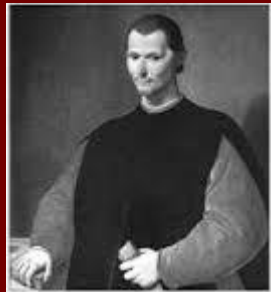
Реформаторство

- Ідеологом французького реформаторства був Ж. Боден. Він виступав на захист віротерпимості, вимагав сильної влади, котра б поважала закон і захищала свободу совісті. Ж. Боден першим сформулював і обґрунтував поняття суверенітету як ознаки держави.
- Державу Ж. Боден визначав як правове управління багатьма родинами і тим, що їм належить, відповідно до справедливості та законів природи.. Серед форм правління виділив демократію, аристократію, монархію. Найкращою формою правління Ж. Боден вважав обмежену законами монархію, де суверенітет повністю належить монарху, а управління країною здійснювалося б на аристократичних і демократичних принципах

Философ	Основные идеи
Леонардо да Винчи (1452–1519)	Начиная с опыта, следует изыскивать причины. Опытные данные необходимо осмысливать математически. Ученый должен руководствоваться этикой ответственности, недопустимо отдавать в распоряжение людей, способных на зло, результаты научных изысканий (по этой причине Леонардо не одобрял разработанный им проект построения подводных лодок)
Никколо Макиавелли (1469–1527)	В политике главным ориентиром является не индивидуальное, а общественное благо, во имя достижения которого иногда приходится идти на непопулярные меры. Традиционная мораль не подходит для государя. Он должен добиваться полезности своих действий
Мишель Монтень (1533–1592)	Объявил себя сторонником самых простых (естественных) воззрений, скептицизма в философии и христианства в религии. Считал, что моральные истины открываются личностями. Стремился выработать естественные правила жизни, в частности такие, как простота, чистота, порядочность

Дякую за увагу